

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 22.08.1980, sp. zn. 5 Tz 32/80, ECLI:CZ:NS:1980:5.TZ.32.1980.1

Číslo: 8/1981

Právní věta: Podle § 49 odst. 1 tr. zák. lze pachateli zakázat jen výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení (§ 50 odst. 1 tr. zák.). Proto nelze uložit pachateli zákaz nakupovat v samoobslužných prodejnách, třebaže se trestného činu, popř. přečinu dopustil v souvislosti s takovou činností.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 22.08.1980

Spisová značka: 5 Tz 32/80

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49 odst. 1
§ 50 odst. 1 141/1961 Sb. § 314e odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil pravomocný trestní příkaz okresního soudu v Hradci Králové ze dne 8. února 1980 sp. zn. 3 T 828/79 a okresnímu soudu v Hradci Králové přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Trestním příkazem okresního soudu v Hradci Králové ze dne 8. února 1980 sp. zn. 3 T 828/79 byla obviněná M. J. uznána vinnou přečinem proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., jehož se dopustila tím, že 26. 7. 1979 v Hradci Králové v samoobslužné prodejně Potravin v Průmyslové ulici odcizila zboží v hodnotě 138,20 Kčs. Byl jí za to uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu nákupu v samoobslužných prodejnách na dobu čtyř roků.

Trestní příkaz byl obviněné doručen 15. 2. 1980 a nabyl právní moci 26. 2. 1980.

Proti tomuto trestnímu příkazu podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona. Namítl, že nákup v samoobslužných prodejnách není činností, ke které je třeba zvláštního povolení, a proto jej nelze podle § 50 odst. 1 tr. zák. zakázat. Dále namítl, že trestním příkazem lze uložit trest

zákazu činnosti nejvýše na dobu dvou let.

Nejvyšší soud ČR přezkoumal v rozsahu uvedeném v § 267 odst. 1 tr. ř. napadený trestní příkaz i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Pochybení se soud dopustil tím, že obviněné uložil trestním příkazem trest zákazu činnosti v trvání čtyř let. Porušil tím zákon v ustanovení § 314e odst. 2 tr. ř., podle kterého je možno trestním příkazem uložit trest zákazu činnosti nejvýše na dobu dvou let. Kromě toho soud nerespektoval ani ustanovení § 50 odst. 1 tr. zák., pokud obsah trestu zákazu činnosti stanovil tak, že obviněné zakázal nákup v samoobslužných prodejnách. Podle tohoto ustanovení záleží trest zákazu činnosti v tom, že se obviněnému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení. K nákupu v samoobsluhách není třeba žádného povolení, a proto tuto činnost nelze podle tohoto ustanovení zakázat.